

РЕШЕНИЕ

№ 2158

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **806** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Л. А. Д. от [населено място] 1784,[жк], [жилищен адрес] срещу РЕШЕНИЕ от 29.06.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 7-ми състав по нахд № 9454/2010г., с която е потвърдено изцяло наказателно постановление (НП) № 44007 от 25.06.2010г., издадено от началник АНД в отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.179, ал.2, , вр. Ал.1, т.5, предл.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните норми, които задължават районния съдия да проведе съдебното следствие по начин да разкрие обективната истина по делото. Поддържа, че съдът неправилно е кредитирал показанията на другия участник в ПТП, тъй като същият свидетел бил заинтересован, поради което делото било останало неизяснено от фактическа страна. Оспорва, че е навлязал в съседната пътна лента и поддържа, че обстоятелствата по възникване на ПТП в протокола за ПТП и скицата към него били възприети от контролните органи изцяло въз основа на обясненията на другия участник в ПТП. Претендира съда да

постанови решение, с което да отмени решението на СРС, НО, 7-ми състав по нахд № 9454/2010 г. и по същество на спора да отмени НП № 44007 от 25.06.2010г. на началник АНД в отдел „ПП” – СДВР.

Ответникът по касационната жалба началник АНД в отдел “Пътна полиция” при СДВР не взема становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 29.06.2011г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав по нахд № 9454/2010г. е потвърдил изцяло наказателно постановление № 44007 от 25.06.2010г., издадено от началник АНД в отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на касатора на основание чл.179, ал.2, , вр. Ал.1, т.5, предл.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание “глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Р. Т. М., на свидетел при съставяне на АУАН И. Е. П., на другия участник в ПТП Ж. Г. Д., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е кредитирал показанията на свидетелите и писмените доказателства, районният съдия е приел, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.179, ал.2 вр. Ал.1, т.5, предл.5 вр. чл.25, ал.2 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 7-ми състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 АПК касационният съд възприема изцяло правилно установената от СРС фактическа обстановка: на 29.05.2010г. около 07:00 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]непосредствено на кръстовището с [улица]касаторът Л. А. Д. управлявал л.а. марка „Х.” с ДК [рег.номер на МПС] и при частично навлизане от лява в дясна пътна лента реализирал ПТП с попътно движещия се от дясно л.а. марка „К.” с ДК № 2922 КТ, който вследствие на удара се отклонява и се удря в паркиран отдясно на тротоара л.а. „Т.” с ДК [рег.номер на МПС] . Не е спорно по делото, че след ПТП двамата водачи - таксиметрови шофьори не останали на място, тъй като били с клиенти, а вследствие се върнали и уведомили органите на КАТ. Съобразно служебните им задължения служителите на ОПП – СДВР снели обяснения от участниците в ПТП, направили оглед, съставили скица на произшествието и протокол за ПТП бланков № 1307820 от 29.05.2010г., както и акт за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП на касатора.

В АУАН и НП е посочена като нарушена разпоредбата на чл.25, ал.2

ЗДвП - при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. В собственоръчно попълнената по повод на ПТП декларация касаторът Д. е посочил, че се е движил в лявото платно на [улица]и непосредствено на кръстовището в [улица]подавал ляв мигач, за да завие, но виждайки, че [улица]е в ремонт „изправил волана в цел да продължи направо, но по средата на осовата линия между двете платна леко го закачил друг таксиметров автомобил”. Другият участник в ПТП Ж. Г. Д. е посочил в декларацията си по повод на ПТП, че касаторът от лявата лента при подаден ляв мигач е отбил в дясната лента, което го принудило леко да го удари отзад вдясно и да се удари в тротоара. Касаторът Д. не е отбелязал в декларацията си посоката на движение на автомобилите. Касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съдия, че посоченото в декларация на Д. съответства на останалите писмени и гласни доказателства по делото, поради което допълнително изложените възражения по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН и в жалбата до СРС са плод единствено на защитната му теза. Районният съдия правилно е кредитирал представените по делото официални документи с обвързваща съда доказателствена сила (протокол за ПТП и скица към него) относно механизма на ПТП, като самите контролни органи, разпитани като свидетели пред СРС, посочват, че са описали случая по данни на водачите (за което същите подписват декларации) и съотношението на щетите. Твърденията на касатора относно механизма на настъпване на ПТП се разколебават и непотвърждаване на становището му, че по неговата кола не е имало „и драскотина”. В протокола за ПТП са отбелязани настъпили щети по автомобила на касатора (задна дясна броня и калник) и по автомобила на другия участник – предна лява и дясна странични части. Ударът на автомобила на св.Д. в паркиран от дясно автомобил също е указание, че е имало промяна в посоката на движение на автомобилите, а косвено доказателство, че промяната в посоката е осъществена от автомобила на касатора са щетите по двата автомобила, за което по делото са представени писмени доказателства. Изцяло неоснователни са касационните оплаквания, че както контролните органи, така и районният съдия са се доверили единствено на изложеното от другия участник в ПТП. Районният съдия е проявил служебна активност да разпита актосъставителя и свидетеля на съставяне на АУАН, както и другият участник в ПТП. Техните показания са обсъдени съвкупно с писмените доказателства по делото, а не едностранчиво (каквито са касационните оплаквания). При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.179, ал.2 вр. ал.1, т.5, предл.5 вр. чл.25, ал.2 ЗДвП, като наложеното на нарушителя наказание е в законоустановения размер. Като е достигнал до този извод районният съдия е постановил обжалваното решение съобразно приложимите материално правни норми и не е допуснал касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

В случая евентуално съпричиняване на резултата, т.е. допускането на нарушение от страна на другия участник в ПТП, не изключва виновността на касатора, респ. налагането на административно наказание за нарушение на чл.25, ал.2 ЗДвП, поради

което са неотнoсими касационните оплаквания, че водачът на другия автомобил не е представил на контролните органи талон. Неподкрепени с доказателства са твърденията в касационната жалба, че като свидетел пред СРС не се е явил актoсъставителят Р. М.. Самоличността на свидетеля е снета в съдебно заседание на 30.05.2011 г. в присъствието на касатора Д., който не е направил възражения. Показанията на двамата служители на ОПП – СДВР М. и П., които са посетили местопроизшествието, са логични и последователни, взаимно се допълват в частта, че двамата работят като екип, поради което изложените касационни оплаквания са неоснователни.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 29.06.2011г. на СРС, НО, 7-ми състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 29.06.2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 7-ми състав по нахд № 9454/2010г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.